

V I Lenin

Teser om det politiska nuläget

I

Sovjetrepublikens ytterst instabila internationella läge – inringad som den är av imperialistiska stater – har redan upprepade gånger påtalats i bolsjevikpressen och erkänts i officiella resolutioner av sovjetmaktens högsta organ.

Det politiska läget har enastående tillspetsats under de senaste dagarna, dvs. under den första tredjedelen av maj 1918, på grund av yttre såväl som inre orsaker:

För det första har den direkta offensiven av kontrarevolutionära trupper (Semjonov m. fl.) med japanernas stöd i Fjärran östern intensifierats. I detta sammanhang pekade en rad tecken på möjligheten av en överenskommelse mellan hela den antityska imperialistiska koalitionen kring ett ultimatum till Ryssland: antingen krig mot Tyskland eller en japansk intervention med vår hjälp.

För det andra har krigspartiet tagit överhand i den tyska politiken i allmänhet sedan Brest, och detta parti kan också nu när som helst få övertaget i frågan om ett omedelbart allmänt anfall mot Ryssland. Därmed skulle den andra politiken av imperialistiska borgarkretsar i Tyskland, de kretsar som strävar efter nya annexioner i Ryssland men för tillfället önskar fred och inte en allmän offensiv, helt förkastas.

För det tredje kunde restaureringen av borgarnas och godsägarnas monarkism i Ukraina med stöd av den allryska bourgeoisins kadet- och oktiabristelement och med de tyska truppernas hjälp inte annat än tillspetsa kampen mot kontrarevolutionen hos oss, uppmuntra vår kontrarevolution och ge dess planer vind i seglen.

För det fjärde har den tillspetsade livsmedelssituationen försämrats oerhört och hunger rentav utbrutit på flera platser på grund av att vi varit avskurna från Rostov vid Don samt att småbourgeoisin och överhuvudtaget kapitalisterna bemödat sig att torpedera spannmålsmonopolet, samtidigt som den härskande klassen, dvs. proletariatet, inte tillräckligt orubbligt, disciplinerat och skoningslöst motsatte sig dessa strävanden, ansträngningar och försök.

II

Sovjetmaktens utrikespolitik måste till varje pris förbli oförändrad. Vår militära beredskap är ännu ofullständig och huvudparollen förblir därför som förr att manövrera, retirera och avvakta, samtidigt som beredskapen stärks av alla krafter.

Trots att vi överhuvudtaget inte är emot militära överenskommelser med en imperialistisk koalition mot en annan ifall detta inte undergräver sovjetmaktens grundvalar utan stärker dess position och lamslår en imperialistisk stats anfall, så kan vi för ögonblicket inte ingå en sådan överenskommelse med den engelsk-franska koalitionen. Av reell vikt för den är nämligen att tyska trupper dras bort från väst, dvs. inryckning i europeiska Ryssland av flera japanska armékårer, vilket vi inte kan gå med på eftersom detta skulle innebära fullständigt sammanbrott för sovjetmakten. Ett ultimatum av detta slag från den engelsk-franska koalitionen skulle vi tillbakavisa, eftersom hotet om en japansk framryckning kan lamslås med mindre svårigheter (eller fördröjas under en längre tid) än risken av att tyskarna intar Petrograd, Moskva och en större del av europeiska Ryssland.

III

Vid betraktande av sovjetmaktens utrikespolitiska uppgifter kräves för ögonblicket största försiktighet, varsamhet och behärskning för att inte med en oövertänt eller förhastad åtgärd spela de extrema elementen i det japanska eller det tyska krigspartiet i händerna.

I båda dessa länder går de extrema elementen i krigspartierna nämligen in för ett omedelbart och allmänt anfall mot Ryssland i syfte att ockupera hela landet och störta sovjetmakten. Och dessa ytterelement kan ta överhand när som helst.

Å andra sidan är det emellertid ett oomtvistligt faktum att den största delen av den imperialistiska bourgeoisin i Tyskland är emot en sådan politik och för ögonblicket föredrar en annexionsfred med Ryssland framför ett fortsatt krig. Ett sådant krig skulle nämligen dra bort styrkor från väst, öka den redan dessförutan kännbara inrikespolitiska osäkerheten i Tyskland, försvåra erhållandet av råvaror från platser invecklade i uppror eller drabbade av järnvägsskador, bristfällig sådd osv. osv.

Den japanska anfallsivern mot Ryssland hålls å sin sida tillbaka av för det första risken för rörelser och uppror i Kina och för det andra av en viss antagonism från Amerikas sida, som fruktar ett starkare Japan och hoppas att lättare få råvaror från Ryssland under fredliga förhållanden.

Naturligtvis är det fullt möjligt att de yttersta krigspartielementen när som helst tar överhand både i Japan och i Tyskland. Det kan inte finnas några garantier mot detta så länge revolutionen i Tyskland inte har brutit ut. Den amerikanska bourgeoisin kan komma överens med den japanska; den japanska med den tyska. Det är därför vår ovillkorliga plikt att energiskt öka vår militära beredskap.

Men så länge det finns även den minsta utsikt till fredens bevarande eller till att sluta fred med Finland, Ukraina och Turkiet till priset av vissa nya annexioner eller nya förluster så får vi inte ta det minsta steg som skulle kunna hjälpa krigspartiextremisterna i de imperialistiska länderna.

IV

Organisationsfrågan är huvuduppgiften både när det gäller ökad militär beredskap och kampen mot hungern.

Det kan inte vara tal om några mer eller mindre allvarliga militära förberedelser utan att livsmedelssvårigheterna övervunnits, utan att befolkningen ordentligt förses med bröd, utan sträng ordning på järnvägen, utan en verkligt järnhård disciplin bland de arbetande massorna (och inte bara i toppskikten). Det är här vi är mest på efterkälken.

Det är just fullständig oförmåga att förstå detta faktum som framförallt kännetecknar vänster-socialistrevolutionär- och anarkistelementen med deras rop om "upprorskommittéer" och skriken "Till vapen!" osv. Dessa rop och skrik är höjden av dumhet och ömkligt, föraktligt och äckligt frasmakeri, ty det är löjligt att tala om "uppror" och "upprorskommittéer" när den centrala sovjetmakten gör sitt bästa för att få befolkningen att ta itu med den militära utbildningen och beväpna sig, när vi har mycket mer vapen än vad vi kan uppskatta och dela ut, när just det ekonomiska förfallet och bristen på disciplin hindrar oss att utnyttja de vapen vi har och tvingar oss att förspilla dyrbar tid som kan användas för förberedelser.

Ökad militär beredskap för ett allvarligt krig kan inte åstadkommas genom utbrott av entusiasm, stridsrop och militära slagord utan kräver ett långvarigt, intensivt, hårdnackat och disciplinerat massarbete. Vänster-socialistrevolutionär- och anarkistelementen som inte vill

inse detta måste bemötas skoningslöst. De får inte med sin hysteri besmitta en del element i vårt proletära kommunistparti.

V

En skoningslös kamp är nödvändig mot bourgeoisin som på grund av ovannämnda omständigheter börjat resa huvudet under de senaste dagarna, undantagstillstånd måste förklaras, tidningar förbjudas, ledare arresteras osv. osv. Dessa åtgärder är lika nödvändiga som en militär kampanj mot landsbygdens bourgeois, vilken undanhåller spannmålsöverskotten och kränker spannmålsmonopolet. Utan en järnhård disciplin från proletariatets sida är ingen räddning möjlig vare sig från kontrarevolutionen eller från hungern.

Man bör bl. a. minnas att bourgeoisin på sistone med oförliknelig skicklighet och färdighet gjort bruk av ett sådant vapen mot proletariatets makt som panikspridning. Och somliga av våra kamrater, särskilt bland dem som är ostadiga gentemot vänstersocialistrevolutionärernas och anarkisternas revolutionära fraser, föll offer för denna panik eller överträdde den gräns som skiljer ett berättigat och nödvändigt varningsord mot den hotande faran från spridning av panik.

Man får inte för ett ögonblick glömma huvuddragen i Rysslands ekonomiska och politiska nuläge som gör att inga kortvariga utbrott av entusiasm kan gagna vår sak. Vi måste orubbligt förstå och få alla arbetare att inse den sanningen, att det enda som kan värna sovjetmakten i detta ögonblick, under en av de svåraste och farligaste övergångsperioderna vilken blivit oundviklig till följd av att revolutionen i väst låter vänta på sig, är ett konsekvent och tålamodigt arbete på att upprätta och återupprätta en järnhård proletär disciplin, inklusive skoningslösa åtgärder mot ligister, kulaker och desorganiserande element.

Skrivet den 12 eller 13 maj 1918.

Publicerat ffg. i *Leninskij sbornik* XI, 1929

V. I. Lenin, *Samlade verk* 5:e ry. uppl., b. 36, sid. 322-326